

96

Een uitgave verzorgd door B&R

01

KORT

1. Kort
2. Mogelijkheden voor een minderheids-aandeelhouder om zich te verzetten tegen beslissingen in een vennootschap
3. Rulingdienst / een nieuw advies over de afsplitsing van vastgoed
4. Wie is zelfstandige / sociale verzekeringsplicht / nieuwe bijdrageberekening
5. Successieplanning met onroerend goed
6. Fiscale maatregelen uit het nieuwe Vlaamse regeerakkoord

Uit het Parlement / Rechtspraak

7. Verliesaftrek / kosten die op onredelijke wijze de beroepsbehoeften overtreffen
8. Notionele renteaftrek / de "geslepenheid" van de belastingplichtige
9. Fictieve factuur / aanslag geheime commissielonen

NIEUWSBRIEF

Verschijnt tweemaandelijks - september 2014

Maakt u met uw privé auto zakelijke kilometers in dienst van uw werkgever, kan die u daarvoor een kilometervergoeding betalen.

De vergoeding kan gebaseerd zijn op de effectieve kilometerkostprijs van uw auto, of uw werkgever kan u forfaitair vergoeden gebaseerd op de officiële **kilometervergoedingen voor ambtenaren**.

Die vergoedingen worden jaarlijks geïndexeerd.

Het nieuwe kilometerbedrag van toepassing voor de periode 1 juli 2014 tot en met 30 juni 2015 bedraagt 0,3468 EUR. (was 0,3461 EUR)

De betaling door uw werkgever wordt door de belastingdienst aanvaard als een "terugbetaling van kosten eigen aan de werkgever" en blijft dus onbelast. U kan het forfait hanteren tot +/- 24.000 kilometer op jaarbasis.

Boven die grens moet een terugbetaling onderbouwd zijn met de werkelijke kostprijs per kilometer.

Doet u **vrijwilligerswerk**, kan de organisatie waarvoor u actief bent u jaarlijks een onbelaste vergoeding betalen van (geïndexeerd) 1.308,38 EUR.

Voetbalclubs kunnen meer vergoeden. Dat volgt uit een ruling die de belastingdienst heeft afgeleverd op verzoek van een club. De belastingdienst stelt daarin dat aan spelers en trainers jaarlijks een belastingvrije vergoeding mag worden betaald van 1.500 EUR. Het gaat om een terugbetaling van kosten eigen aan de werkgever voor 150 EUR per maand en dat over 10 maanden. Voorbeelden van kosten die hierdoor vergoed worden zijn voetbalschoenen, trainingsmateriaal, apotheek,...

De vergoeding kan nog aangevuld worden met een kilometervergoeding voor verplaatsingen naar uitwedstrijden (indien er geen gemeenschappelijk busvervoer is voorzien) en verplaatsingen naar andere clubs (denk aan trainers die elders scouten).

Heeft u al gehoord van **incubatoren**...

De Vlaamse Regering verleent voor de oprichting en het beheer ervan financiële steun. Onder een incubator verstaat u een rechtspersoon die een bedrijfsverzamelgebouw - zeg maar businesscenter - exploiteert dat zich specifiek richt naar startende ondernemingen met activiteiten in de sfeer van onderzoek en ontwikkeling (O & O). De steun voor de op- en inrichting van een incubator bedraagt in principe maximaal 500.000 EUR en kan zelfs worden opgetrokken tot 1 mio.

Heeft u interesse voor deze subsidie verwijzen we u graag naar de website van het Agentschap Ondernemen www.agentschapondernemen.be

In 2011 werden naast de papieren maaltijdcheques **elektronische cheques** ingevoerd.

Bedoeling was het stelsel administratief te vereenvoudigen. Tot nu toe konden werkgevers zelf beslissen of ze hun werknemers papieren dan wel elektronische cheques ter beschikking stelden. Daar komt vanaf 1 januari 2016 een einde aan.

Recent is het keuzesysteem geëvalueerd en daaruit is gebleken dat het bestaan van beide varianten eerder een verhoging van de administratieve lasten met zich meebrengt. Vandaar nu de keuze om een einde te stellen aan de papieren exemplaren. Werkgevers zullen tegen oktober 2015 de overstap naar de elektronische variant moeten maken.

Voordelen zijn /

- Geen risico op verlies en fouten bij de verdeling van de cheques;
- Minder risico op verlies voor de werknemer;
- Handelaars zullen de cheques niet langer moeten tellen en kunnen sneller over hun geld beschikken.

B&R
BONNÉ & RAEIJMÄEKERS

BEDRIJFSADMINISTRATIES - BELASTINGADVISEURS - JURISTEN

C 1 J F E R 5 A L L E E N V O L 5 T A A N N I E T

02

MOGELIJKHEDEN VOOR EEN MINDERHEIDS- AANDEELHOUDER OM ZICH TE VERZETTEN TEGEN BESLISSINGEN IN EEN VENNOOT- SCHAP

Worden binnen een vennootschap beslissingen genomen waarmee een (minderheids)aandeelhouder niet akkoord gaat, beschikt die over een aantal mogelijkheden om zich te verzetten.

U maakt een onderscheid tussen beslissingen van de algemene vergadering (AV) of beslissingen genomen door het bestuur van een vennootschap.

Tegen **beslissingen van een AV** kan elke individuele aandeelhouder, zelfs de houder van één enkel aandeel, een vordering tot nietigverklaring indienen bij de Rechtbank van Koophandel van de plaats waar de maatschappelijke zetel is gevestigd.

De vordering moet ingediend worden binnen een termijn van 6 maanden te rekenen vanaf de dag waarop de beslissing uitvoerbaar is geworden of de dag waarop de aandeelhouder er kennis van genomen heeft.

Was hij of zij aanwezig op de AV zal dat de startdatum zijn.

De wet heeft het over een termijn van 6 maanden te rekenen vanaf de dag dat het besluit kan tegen-gevoerd worden aan diegene die de nietigheid ervan inroept...

Oordeelt de rechtbank om de beslissing van de AV nietig te verklaren, heeft dat vonnis in principe een algemene werking, dus ook ten aanzien van derden (wordt gepubliceerd in het B.S.).

In bepaalde gevallen kan de rechtbank beslissen om de gevolgen ten aanzien van derden te beperken en de betwiste beslissing enkel nietig te verklaren t.o.v. de eisende partij.

Die kan overigens ook een schadevergoeding vorderen.

Aangezien een betwiste beslissing van kracht blijft zolang de rechtbank geen uitspraak ten gronde heeft gedaan, kan het een goed advies zijn om gelijktijdig met de vordering tot nietigverklaring, in kortgeding een voorlopige opschorting te vragen van de beslissing.

In dat geval blijft de beslissing van de AV overeind, maar wordt de uitvoering ervan opgeschort tot de uitspraak van de rechtbank volgt.

De wet voorziet geen specifieke procedure om **beslissingen van het bestuur** van een vennootschap aan te vechten.

Die mogelijkheid wordt in praktijk wel erkend en is uitgewerkt door de rechtspraak.

Aangenomen wordt dat een zelfde procedure geldt als voor de nietigverklaring van beslissingen van de AV. Dus ook binnen een termijn van 6 maanden.

03

RULINGDIENST/ EEN NIEUW ADVIES OVER DE AFSPLITSING VAN VASTGOED

Vennootschappen houden vaak vastgoed onder hun activa.

In bepaalde omstandigheden kan het verantwoord zijn om dat vastgoed af te zonderen in een andere vennootschap. Dat kan middels een inbreng of splitsing. Om dat fiscaal neutraal te organiseren, zijn zakelijke motieven vereist. De zakelijkheid en het fiscaal neutrale karakter kan men laten aftoetsen door de belastingdienst middels de aanvraag van een voorafgaand akkoord (ruling).

Denk in het kader van een erfopvolging of overdracht van de (exploitatie)vennootschap waardoor een kandidaat koper zich niet moet engageren voor de overname van het vastgoed (en de koopprijs dus ook gedrukt wordt).

Een afzondering van het vastgoed kan ook een eerste stap zijn naar een mogelijke overdracht ervan in de toekomst.

Een overdracht kan op 2 manieren worden georganiseerd;

- rechtstreeks door de verkoop van het vastgoed uit de vennootschap. Een "asset deal".
- onrechtstreeks door de verkoop van de aandelen van de vennootschap die het vastgoed onder haar activa houdt. Een "share deal".

Bij een asset deal is door de koper registratierecht (overdrachtsbelasting) verschuldigd over de verkoopprijs (10%) en door de verkoper vennootschapsbelasting (33,99%) over de meerwaarde, lees over het verschil tussen de verkoopprijs en de boekwaarde van het vastgoed. Kan dus best een dure verrichting worden. (*)

Een share deal verloopt in principe fiscaal neutraal. Er is geen registratierecht noch vennootschapsbelasting verschuldigd over de overdracht van de aandelen van een vastgoedvennootschap (tenzij de belastingdienst zou besluiten dat het gaat om een gesimuleerde verkoop van onroerend goed).

Nieuw is wel de meerwaardebelasting van 25% op aandelen die een vennootschap minder dan 12 maanden in het bezit heeft, en de zogenaamde tobintaks van 0,4% op aandelen langer dan 1 jaar in bezit. (niet voor KMO's) Een share deal kan dus duidelijk een aanzienlijk fiscaal voordeel opleveren tegenover een asset deal. De Administratie en haar rulingdienst zijn dan ook bijzonder alert bij de afzondering van vastgoed in een afzonderlijke vennootschap.

(*) De vennootschapsbelasting kan eventueel worden uitgesteld voor onroerend goed dat de vennootschap langer dan 5 jaar onder haar activa houdt en waarvoor zij de verbintenis opneemt de volledige verkoopprijs te herbeleggen in bijvoorbeeld onroerend goed. Daarvoor heeft zij dan 5 jaar de tijd.

04

WIE IS ZELFSTANDIGE / SOCIALE VERZEKERINGS-PLICHT / NIEUWE BIJDRAGE-BEREKENING

Dat kan de eerste stap zijn naar een fiscaal voordelige overdracht ervan.

Verzocht men in het verleden daarover bij de belastingdienst om een ruling, werd dat vaak gunstig beslist op voorwaarde dat men het engagement onderschreef de aandelen van de vastgoedvennootschap niet te vervreemden voor een periode van minimaal 3 jaar.

Of, zouden de aandelen toch worden verkocht binnen die termijn, diende de aanvrager zich te verbinden de volledige verkoopprijs te herinvesteren binnen de Europese Economische Ruimte (EER).

In haar advies van 22 juli 2014 heeft de rulingdienst haar standpunt aangescherpt in die zin dat een aanvrager voortaan moet melden of hij of zij de "intentie" heeft om de aandelen in de toekomst te vervreemden.

Die melding beperkt zich dus niet meer tot de eerste 3 jaar. Zo ja, zal de rulingdienst de verplichting opleggen de volledige verkoopprijs van de aandelen te wederbeleggen in de onderneming van de aanvrager.

Is de aanvrager niet voornemens de aandelen te vervreemden, zal de rulingdienst enkel de zakelijke motieven van de verrichting onderzoeken en verder geen engagementen vragen.

Het advies stelt verder dat indien een aanvrager geen melding maakt van een verkoopintentie, en vervolgens toch blijkt dat de aandelen na enige tijd zijn verkocht, de ruling haar geldigheid kan verliezen.

Bovendien kan de latere verkoop ook steeds worden getoetst aan de nieuwe antimisbruikbepalingen. Rechtsonzekerheid troef dus.

Met ingang van 1 januari 2015 wordt het stelsel van de sociale premieheffing voor zelfstandigen grondig hertekend. Daar waar een zelfstandige vandaag premies betaalt op zijn of haar netto beroepsinkomen van 3 jaar terug, worden de bijdragen vanaf 1 januari berekend op het inkomen van het jaar zelf. Aangezien bij de start van het nieuwe jaar dat inkomen uiteraard nog niet gekend is, start een nieuw systeem van voorlopige bijdragen.

Krachtlijnen gaan als volgt /

- Zo zal u voorlopige bijdragen kunnen betalen op basis van uw inkomen van drie jaar terug (net zoals nu dus);
- Zal u om een verhoging van die voorlopige bijdragen kunnen verzoeken, en dus uit eigen initiatief "meer" betalen, indien u denkt dat uw inkomen 2015 hoger zal zijn dan dat van 2012;
- of om een verlaging van bijdragen verzoeken indien u aan de hand van objectieve gegevens kan aantonen dat uw inkomen 2015 wellicht lager zal zijn dan dat van 2012 (bijvoorbeeld dalende omzet aan te tonen middels BTW-aangiften...).

Van zodra uw inkomen definitief gekend is - eind 2016, begin 2017 - ontvangt u dan de definitieve afrekening met eventueel een terug- en/of bijbetaling.

De nieuwe berekening heeft een aantal opmerkelijke gevolgen /

- Zo zal voor wie steeds de minimum- of maximumbijdrage betaalt de facto niets wijzigen. De minimumbijdrage bereikt u bij een beroepsinkomen van afgerond 12.100 EUR, de maximumbijdrage bij afgerond 81.900 EUR.
- Gevestigde zelfstandigen zullen geen sociale bijdragen betalen over hun beroepsinkomen van de jaren 2012, 2013 en 2014...
- Vennootschapsmandatarissen en bedrijfsleiders doen er goed aan om voor 2013 en 2014 te voorzien in extra winstdeelnames en tantièmes...
- Jaarlijks zullen regularisaties volgen. Het is van belang om bij sterk wisselende beroepsinkomsten jaarlijks een goede prognose te maken van de bijdragen. Dat vermijdt dure regularisaties en rente.

Wie is in België overigens "zelfstandig".

De wet definieert het als volgt / "elk natuurlijk persoon die in België een beroepsbezigheid uitoefent uit hoofde waarvan hij niet door een arbeidsovereenkomst of statuut verbonden is".

Er bestaat een **weerlegbaar** vermoeden dat dit alvast van toepassing is op elk natuurlijk persoon die in België een activiteit uitvoert die "winsten of baten" kan opleveren.

Die wordt dus geacht zelfstandig te zijn met premieheffing tot gevolg. Daarnaast gold tot voor kort, en specifiek voor vennootschapsmandatarissen, een **onweerlegbaar** vermoeden dat aanleiding gaf tot premieplicht. Dat was de situatie bij de uitoefening van een mandaat "in een vennootschap of vereniging die zich bezighoudt met verrichtingen van winstgevende aard", ongeacht of dat mandaat bezoldigd was of niet. Een wet van 25 april 2014 stelt een einde aan deze onweerlegbaarheid.

Voortaan is tegenbewijs mogelijk door de "kosteloosheid" van het mandaat te bewijzen. Kan u aantonen dat u zaakvoerder of bestuurder bent zonder vergoeding, hoeft u ook geen sociale bijdragen te betalen.

Hoe levert u daarvan bewijs.

Dat kan in praktijk door een specifieke bepaling daarover op te nemen in de statuten van de vennootschap of door een beslissing van het bestuursorgaan. Die bepaling of beslissing over de kosteloosheid kan maximaal 12 maanden teruggaan. Let wel, de juridische kosteloosheid van een mandaat moet ook in praktijk blijken. Kosteloosheid zal niet worden aanvaard indien blijkt dat er toch vergoedingen worden genoten, denk aan "voordelen in natura" ...

05

SUCCESSIE- PLANNING MET ONROEREND GOED

U staat op het punt een onroerend goed te verwerven en wil voorkomen dat uw kinderen daarop in de toekomst successierechten moeten betalen. Over welke mogelijkheden beschikt u.

De gesplitste aankoop.

U verwerft het vruchtgebruik, uw kinderen de blote eigendom. Voordeel is dat bij uw vooroverlijden de blote eigendom van de kinderen automatisch aanwast tot volle eigendom zonder dat daarover successierechten verschuldigd zijn. Omdat het niet de bedoeling is dat de kinderen een deel van de aankoop zelf financieren, schenkt u hen eerst de middelen om de blote eigendom te betalen middels een bankgift. Even zag het er naar uit dat de belastingdienst deze techniek zou kwalificeren als fiscaal misbruik, maar sedert een beslissing van 18 juli 2013 is de gesplitste aankoop voorafgegaan door een gift toch weer mogelijk. Voorwaarde die de belastingdienst stelt is wel dat op de gift schenkingsrechten worden betaald, in dit geval 3%.

Worden geen schenkingsrechten betaald, moet u kunnen aantonen dat de kinderen vrij over het geld konden beschikken (dus geen onmiddellijk verband met de aankoop van de blote eigendom). Het is dan uiteraard te vermijden om in het bewijsdocument van de hand- of bankgift een voorwaarde te voorzien dat de geschonken middelen bestemd zijn voor de aankoop van de blote eigendom. . .

U zorgt er ook best voor dat het bedrag van de schenking niet exact overeenstemt met de prijs van de blote eigendom. Nadeel van de gesplitste aankoop is dat u geen volledige controle houdt op het onroerend goed. U kan bijvoorbeeld niet verkopen zonder toestemming van de kinderen.

De aankoop van het recht van bewoning.

Tweede mogelijkheid is dat u het recht van gebruik en bewoning verwerft.

De kinderen op hun beurt verwerven de volle eigendom die ze ook hier betalen met vooraf geschonken middelen. Met een recht van bewoning verzekert u zichzelf een recht om het onroerend goed levenslang zelf te gebruiken en te bewonen. Bij uw overlijden dooft het recht uit zonder dat daarover successierechten verschuldigd zijn. Nadeel / geen vervreemding zonder toestemming van de kinderen.

Een aankoop in onverdeeldheid.

U verwerft in dit geval samen met de kinderen elk voor een deel in volle eigendom. U verwerft bijvoorbeeld 95%, de kinderen samen 5% (of in gelijk welke andere verhouding). Het voordeel van een onverdeeldheid is dat u in de toekomst op enig moment uw aandeel in het onroerend goed kan overdragen aan de kinderen waarover dan slechts het delingsrecht van 2,5% van toepassing is i.p.v. het gewone registratierecht van 10%. (zie verder nog)

Daarnaast behoudt u als onverdeelde eigenaar meer controle over het onroerend goed. U bepaalt immers zelf op welk ogenblik in de toekomst u uw aandeel wenst over te dragen.

Let wel, als de kinderen onverdeeld eigenaar of blote eigenaar zijn middels aankoop of schenking, hebben zij geen recht op de woonbonus voor de eigen woning die zij nadien zouden verwerven.

06

FISCALE MAATREGELLEN UIT HET NIEUWE VLAAMSE REGEERAKKOORD

Op 23 juli jl. heeft de nieuwe Vlaamse regering een regeerakkoord gesloten met een hele reeks fiscale voornemens. Een samenvatting ;

- geen belastingverhogingen de komende 5 jaar. Dat is de algemene doelstelling van de Vlaamse regering.
- op het vlak van het registratierecht (overdrachtsbelasting) komt er een verlaagd tarief voor de gezinswoning. Hoeveel, is nog niet bekend. Het principe van de 'meeneembaarheid' blijft overeind (van het registratierecht dat u betaalt op de aankoop van uw gezinswoning kan u bij een latere verkoop ervan max. 12.500 EUR verrekenen met het registratierecht bij een nieuwe aankoop).
- de verlaging van het schenkingsrecht op bouwgronden wordt verlengd. De Vlaamse regering beoogt overigens een vereenvoudiging van het schenkingsrecht voor onroerende goederen.
- In 2012 werd het verdelingsrecht - registratierecht dat betaald wordt bij de beëindiging van een onverdeeldheid - verhoogd van 1% tot 2,5%. In het nieuwe regeerakkoord wordt daar van afgestapt.
- De vrijstelling van onroerende voorheffing voor materieel en outillage in ruil voor nieuwe investeringen wordt verlengd.
- Tegen 2016 wordt een kilometerheffing voor vrachtwagens (en personenauto's) ingevoerd. De verkeersbelasting en belasting op inverkeerstelling zouden afgeschaft worden. Mogelijk wordt er eerst nog een wegvignet ingevoerd.
- De regeling op dienstencheques blijft onverkort behouden. Zowel wat de prijs betreft als de belastingvermindering.

Veruit de belangrijkste wijziging betreft de hervorming van de "woonbonus" of de aftrek voor de enige eigen woning. Ingevoerd eind 2004 regelt die de aftrek van rente en kapitaalaflossingen van

07

VERLIESAFTREK / KOSTEN DIE OP ONREDELIJKE WIJZE DE BEROEPS- BEHOEFTE OVERTREFFEN

hypothecaire leningen op gezamenlijk belastbaar inkomen. De voorwaarden gaan als volgt;

- De lening moet specifiek aangegaan zijn voor het verwerven of behouden van de enige en eigen woning;
- gewaarborgd met een hypothecaire inschrijving (geen mandaat);
- gesloten na 1 januari 2005;
- met looptijd van minimaal 10 jaar;
- en aangegaan bij een instelling gevestigd in de E.E.R.

Voor leningen die aan de voorwaarden voldoen, geldt een maximale fiscale aftrek van basisbedrag 2.280 EUR per partner (aanslagjaar 2015) verhoogd de eerste 10 jaar met 760 EUR voor wie ten hoogste 2 kinderen ten laste heeft. Vanaf drie of meer kinderen geldt een bijkomende verhoging van 80 EUR. Het nieuwe Vlaamse regeerakkoord voorziet in een grondige wijziging.

Voor "oude" leningen gesloten tot 31/12/2014 wijzigt er niets. Met uitzondering weliswaar van de basisbedragen en verhogingen gedurende de eerste 10 jaar die niet meer jaarlijks worden geïndexeerd.

Voor inkomstenjaar 2015 en volgende zal de belastingvermindering worden berekend aan een vast percentage van 45%. Voor de "nieuwe" leningen na 01/01/2015 daalt de aftrek basisbedrag tot 1.520 EUR per partner.

De verhogingen gedurende de eerste 10 jaar van 760 EUR en 80 EUR blijven ongewijzigd. De belastingvermindering zal worden berekend aan een vast percentage van nog slechts 40%.

UIT HET PARLEMENT / RECHTSPRAAK

Artikel 53, 10° van het wetboek op de inkomstenbelastingen bepaalt dat niet als beroepskosten worden aangemerkt "kosten in zoverre deze op onredelijke wijze de beroepsbehoeften overtreffen". De bedoeling van deze bepaling is de belastingdienst een instrument in handen te geven om de aftrek van kosten te verwerpen die weliswaar voldoen aan de algemene aftrekvoorwaarden maar een "overdadig" karakter hebben. U denkt dan specifiek aan kosten die door een belastingplichtige worden gemaakt om een bepaalde levensstandaard te voeren die eigenlijk niet in verhouding staat tot het beroepsinkomen.

Klassiek zijn standinguitgaven zoals dure auto's, enz. Het artikel is eigenlijk het gevolg van rechtspraak die stelt dat het niet aan de belastingdienst toekomt om de opportuniteit van beroepskosten te beoordelen. Op basis van dit artikel kan de belastingdienst dus wel kosten verwerpen die onredelijk, lees buiten proportie zijn.

Bij uitbreiding beroept de belastingdienst zich in praktijk ook vaak op dit artikel om de aftrek van verliezen te verwerpen uit een beroepsactiviteit die zo goed als nooit een belastbaar resultaat oplevert. Volgende casus; van een echtpaar start de vrouw met een zelfstandige activiteit. Blijkt geen geweldig succes want de eerste 4 jaren wordt verlies geleden.

Dat verlies wordt fiscaal verrekend met het beroepsinkomen van de echtgenoot (die een deel van de ingehouden bedrijfsvoorheffing op zijn salarisinkomen ziet terugvloeien...).

De belastingdienst weigert de verrekening van het verlies voor het derde en vierde activiteitsjaar want, zo besluit ze, de exploitatie van de zaak is er niet op gericht belastbaar beroepsinkomen te behalen. De wijze waarop de zaak wordt geëxploiteerd zal steeds verlies opleveren. Het verlies wordt forfaitair op nul gezet. De belastingdienst wordt in haar visie gevolgd door de rechtbank van eerste aanleg. Indien een activiteit meerdere jaren verlieslatend is, en er geen aanwijzingen zijn dat de zaak in de toekomst rendabel wordt, moet worden aangenomen dat de uitgaven de beroepsbehoeften overtreffen stelt de rechtbank. In dat geval moet de aftrek van de verliezen worden verworpen.

Het Hof van Beroep volgt de belastingdienst niet.

Artikel 53,10°, zo stelt het Hof, is een uitzondering op de algemene aftrekregel die geldt voor beroepskosten. Gevolg is dat deze aftrekbeperking strikt moet worden geïnterpreteerd en de belastingdienst de bewijslast draagt. Zij moet het onredelijk karakter van de beroepskosten aantonen.

Dat moet kost per kost gebeuren, of per groep, maar niet door de aftrek in het geheel te verwerpen. Een onevenwicht tussen beroepsinkomsten en kosten is op zich geen bewijs van onredelijkheid.

Volledigheidshalve voegen we toe dat er ook rechtspraak bestaat die de andere richting uitgaat.

Zo oordeelde een rechtbank in Leuven dat de belastingdienst correct de kosten van een bijberoep dat al jaren verlieslatend was, had verworpen.

Ook voor de rechtbank van Brugge was een wanverhouding tussen inkomsten en kosten, en het feit dat er "geen tekenen voor handen zijn die laten vermoeden dat de nevenactiviteit rendabel wordt, voldoende om vast te stellen dat de uitgaven niet redelijkerwijs door beroepsbehoeften zijn verantwoord".

Ook de rechtbank in Bergen vonnistte in die zin in een geval van een arts met een bijberoep bestaande uit het kweken en verkopen van raspaarden... De verrekening van het fiscaal verlies op zijn bedrijfsleidersvergoedingen uit de dokterspraktijk kon hij vergeten.

08

NOTIONELE RENTEAF TREK / DE "GESLEPENHEID" VAN DE BELASTING-PLICHTIGE

Een buitenlandse energiegroep voorziet de overname van een energiecentrale in Rusland.

De groep beschikt in België reeds over een eigen financieringsvennootschap, maar richt voor dit specifieke project een nieuwe vennootschap op. De vennootschap wordt voorzien van een hoog aandelenkapitaal dat ze vervolgens via een dochter- en kleindochtervennootschap ter beschikking stelt aan de Russische investering. Die betaalt daarop een zakelijke rente. Over de rente die zo "opstroomt" naar de financieringsvennootschap wordt geen vennootschapsbelasting betaald door toepassing van de notionele renteaftrek (aftrek risicokapitaal). U weet dat elke in België gevestigde onderneming een X-percentag - voor een niet-KMO nu 2,630% - mag aanrekenen over het bedrag van haar eigen vermogen en vervolgens in mindering mag brengen van het fiscaal resultaat. De ontvangen rente wordt dus fiscaal "geneutraliseerd". Na een aantal jaren worden de 2 Belgische financieringsvennootschappen gefuseerd waarvoor een ruling wordt aangevraagd en verkregen. Bij een latere belastingcontrole stelt de belastingdienst de neutralisering van de rente vast en weigert zij de toepassing van de notionele renteaftrek. Zij vindt de "ingewikkelde" constructie bijzonder verdacht. De rente die de vennootschap ontvangt, en die overigens volledig marktconform is, ziet de belastingdienst als een abnormaal of een goedgunstig voordeel waarop de notionele renteaftrek wordt geweigerd. Immers, de ontvangen rente is "artificieel en enkel betaald om toepassing te kunnen maken van het fiscaal voordeel". De structuur ontbreekt aan substance. De belastingplichtige ziet dat anders en haalt een aantal bedrijfseconomische motieven voor de structuur aan zoals risico-afscherming, wereldwijde herstructurering van haar financieringsactiviteiten, het mogelijk toetreden van een derde partner in de Russische investering,...

Bovendien is de financieringsvennootschap geen lege doos maar een effectieve werkvennootschap met werknemers op de loonlijst, reële activiteit, ... De rechtbank volgt niettemin de belastingdienst.

Wat de rechtbank in deze casus bijzonder kwalijk vindt, is dat de financieringsvennootschap rente ontvangt op middelen die ze zelf heeft ontvangen van haar buitenlandse moeder zonder dat ze aan die moeder rente moet betalen. Waarbij de rechtbank dan voorbijgaat aan het feit dat de moeder die middelen als kapitaal inbreng ter beschikking heeft gesteld en dus niet als lening...

De rechtbank besluit dat de belastingplichtige doelbewust meegewerkt heeft aan een constructie met de bedoeling minder belasting te betalen dan volgt uit de wet. De rechtbank laakt de "geslepenheid" van de belastingplichtige en stelt vast "dat ook de ruling voor de latere fusie - een ruling die nooit zou zijn afgeleverd voor een kunstmatige constructie - door de belastingplichtige wel aangevraagd zal zijn om te kunnen worden gebruikt in deze discussie..." Als kers op de taart verhoogt de rechtbank de belastingverhoging die de Administratie eerder had opgelegd van 10% tot 50%. Benieuwd naar de beslissing in beroep.

09

FICTIEVE FACTUUR / AANSLAG GEHEIME COMMISSIELONEN

Volgende casus ; een vennootschap A ontvangt van vennootschap B een aantal facturen voor "verstrekke diensten" die ze betaalt en in aftrek brengt van haar resultaat. Bij controle weigert de belastingdienst de aftrek. De summiere omschrijving van de "diensten" en het uitblijven van een toereikende uitleg door de belastingplichtige zal daar wellicht niet vreemd aan zijn. De belastingdienst stelt zich op het standpunt dat er geen reële prestaties werden geleverd en de facturen fictief zijn. De betaling van de facturen ervan door vennootschap A wordt onderworpen aan de bijzondere aanslag geheime commissielonen. Er volgt een aanslag van 309% ... (weliswaar aftrekbaar voor de vennootschapsbelasting).

De belastingdienst moet voor de toepassing van deze bijzonder zware aanslag enkel het bewijs leveren dat;

- er sprake is van een "verdoken meerwinst";
- en dat die meerwinst het vermogen van de vennootschap heeft verlaten.

Vennootschap A stapt naar de rechtbank.

Volgens haar raadsman kan de bijzondere aanslag slechts in 2 situaties worden opgelegd;

- of wanneer nagelaten wordt voor bepaalde kosten "individuele fiches en samenvattende opgaven" op te stellen (281.50);
- en/of wanneer er sprake is van verdoken meerwinsten die niet terug te vinden zijn in het vermogen van de belastingplichtige.

Welnu, in deze casus is aan deze voorwaarden niet voldaan. De fiscale aftrek van facturen die geen reële prestaties vertegenwoordigen, kan weliswaar worden geweigerd, maar de betaling ervan vormt geen verdoken meerwinst. Zowel voor de rechtbank van eerste aanleg als in beroep vangt de belastingplichtige met haar standpunt bot. De rechtbank verwijst naar rechtspraak van het Hof van Cassatie die onder meerwinsten verstaat / "de door de Administratie vastgestelde verzwegen of verborgen gehouden winsten die niet begrepen zijn in het boekhoudkundig resultaat van de vennootschap en derhalve evenmin onder de bestanddelen van de vennootschap kunnen worden teruggevonden".

Welnu, de rechtbank stelt vast dat de belastingdienst het bewijs heeft geleverd dat de facturen geen reële prestaties vertegenwoordigen en dus fictief zijn. Door fictieve facturen op te nemen in de boekhouding en te betalen, wordt een deel van de winst verborgen gehouden. Een verdoken meerwinst dus. De aanslag wordt bevestigd.

BONNÉ & RAEIJMAEKERS
BEDRIJFSADMINISTRATIES - BELASTINGADVISEURS - JURISTEN

